

וזה אשר לא תאכלו לרבות השחוטה –

And this is which you shall not eat; to include the *Sh'chutah*

Overview

The ¹משעת שחיטה begins צפורי מצורע of איסור as proof that ברייתא cited ר' יוחנן וזה אשר לא of פסוק that we derive the איסור שחוטה (also) stated that ברייתא איסור אכילה as well as איסור הנאה Our תוס' explains how this indicates ². תאכלו.

asks תוספות

ואם תאמר להך תנא איסור הנאה מנא ליה -

And if you will say; according to this תנא who derives the איסור of מצורע צפורי מצורע, how does he know איסור הנאה by צ"מ -
from this פסוק תאכלו אשר לא, וזה אשר לא תאכלו of פסוק

אליבא דחזקיה³ דאמר לא תאכלו לא משמע איסור הנאה -

According to חזקיה who rules that לא תאכלו does not indicate איסור הנאה?!

answers: תוספות

ויש לומר דגמרי איסור משולחת משחוטה מה שחוטה אסורה⁴ אף משולחת אסורה⁵ -

And one can say that we derive the איסור of the משולחת, from the שחוטה, just as the משולחת אסורה, so too is the שחוטה is אסורה, -

ואיסור דמשולחת הנאה הוא דמחיים לא שייך אכילה:

And this איסור of the משולחת can only be an איסור הנאה, for when it is alive (as the משולחת is) an איסור אכילה is not applicable, so it must be an איסור הנאה.⁶

Summary

We can derive איסור הנאה by the צ"מ since the משולחת is מחיים; that איסור can only be איסור הנאה.

¹ It seems from the entire הגמרא that ר"י does not subscribe to the ברייתא of the תנא דבי ר"י which derives the איסור ציפורי מצורע from ע"ע.

² דברים (ראה) יד, יב.

³ There is a dispute in פסחים דף כא, ב whether (לא תאכלו וכו') means איסור הנאה also (the view of ר' אבהו) or whether it means only איסור אכילה (the view of חזקיה). If we maintain both like the תנא of this ברייתא (that איסור צ"מ is derived from תאכלו) and like חזקיה that לא תאכלו means only איסור אכילה, how do we derive that צ"מ are אסורין בהנאה (which the תנא of our משנה maintains; so that one cannot be מקדש with צ"מ because they are אסורין בהנאה). See 'Thinking it over' # 1.

⁴ We derive this from the פסוק of השחוטה לרבות את השחוטה. See 'Thinking it over' # 2.

⁵ See previous משעת ד"ה תוס' (TIE footnote # 2 & 3). The משולחת (the bird which is not נשחט, but sent away) becomes אסור until it is sent away.

⁶ Presumably just as we derive איסור משולחת from שחוטה, we also derive שחוטה from משולחת, just as the משולחת is אסור, so too the שחוטה is also אסור. See 'Thinking it over' # 3.

Thinking it over

1. asks his question according to חזקיה.⁷ However, the question can also be asked according to ר' אבהו for granted that לא תאכלו generally includes הנאה, however here we are deriving the [הנאה] איסור by צ"מ from צפורים טמאים, and the לא צפורים טמאים, which is written by איסור הנאה, for צפורים טמאים does not include הנאה, for צפורים טמאים are מותר בהנאה!!⁸

2. Why does תוספות assume that we can derive משולחת from שחוטה (and שחוטה from משולחת);⁹ seemingly the תנא of this ברייתא cites two פסוקים, one for היתר משולחת and the other for איסור שחוטה, to distinguish between the two?!¹⁰

3. We are deriving the שחוטה from the משולחת, that just as the משולחת is אסורה, so too the שחוטה is בהנאה.¹¹ Since we are already deriving the שחוטה from the משולחת let us also derive that just as the משולחת is מחיים, so too the שחוטה should be אסורה מחיים, and not only לאחר השחיטה (as ר' יוחנן maintains)?!¹²

⁷ See footnote # 3

⁸ See אוצר מפרשי התלמוד # 136.

⁹ See footnote # 6. רש"י (seemingly) does not subscribe to this. See תוד"ה משעת TIE footnote # 4.

¹⁰ See משניות נגעים פי"ד מ"ה.

¹¹ See footnote # 6.

¹² See מהרש"א (הארוך).